

ถอดบทเรียน...

การผลักดันนโยบายการดำเนินงาน

“ป้องกันเด็กจมน้ำ” ในประเทศไทย

กลุ่มป้องกันการบาดเจ็บ สภากาชาดไทย

สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค
Bureau of Non Communicable Disease

ถอดบทเรียน

การผลักดันนโยบายการดำเนินงาน **“ป้องกันเด็กจมน้ำ”**

ในประเทศไทย กลุ่มป้องกันการบาดเจ็บ

โครงการการจัดการความรู้ของสภากาชาดไทย

ประจำปีงบประมาณ 2556

23-24 เม.ย. 2556 โรงแรมไมด้า โฮเทล อู่โพ จ.นนทบุรี

คณะทำงานการ
จัดการความรู้สภากาชาด
โรคไม่ติดต่อ

การถอดบทเรียน...
การผลักดันนโยบายการ
ดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำใน
ประเทศไทย

เรื่อง และจับประเด็นให้ได้
 กระบวนการ วิธีการดำเนินงาน
 หรือประสบการณ์การทำงานที่ผ่าน
 มา เกี่ยวกับการผลักดันนโยบาย
การดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำใน
ประเทศไทย

วิธีดำเนินการถอดบทเรียน

ดำเนินการถอดบทเรียนโดยผ่าน
8 ขั้นตอนหลัก ในการผลักดัน
นโยบายการดำเนินงานป้องกันเด็ก
จมน้ำในประเทศไทย
 ซึ่งได้องค์ความรู้ในแต่ละ

วัตถุประสงค์การถอดบทเรียน

เพื่อสรุปบทเรียน / ถอดบทเรียน
 โดยเน้นการพูดคุย สัมภาษณ์ เล่า

ประเด็นมาจากกระบวนการถอดบทเรียน ของงานการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพบุคลากรของสำนักโรคไม่ติดต่อ ในกระบวนการจัดการความรู้ เมื่อวันที่ 23 - 24 เมษายน 2556 ณ โรงแรมไมด้า โฮเทล อูโงะ จังหวัดนนทบุรี โดยมีผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้าน **การดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำในประเทศไทย**

2 ท่าน ได้แก่ **นางสุชาติ** เกิดมงคลการนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ และนางสาวลัดดา เอกเฉลิมเกียรติ นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ กลุ่มป้องกันการบาดเจ็บ โดยมี **นางสาวสุธาทิพย์ ภัทรกุลวณิชย์** นักวิชาการสาธารณสุข ทำหน้าที่เป็น Facilitator **นางสาวสิริตีมา ชันธสิงห์** เจ้าพนักงานโสตทัศนศึกษาชำนาญการ และนางสาวจารุวรรณ สิงห์ทรัพย์กุล

นักทรัพยากรบุคคล ทำหน้าที่เป็น Note take และผู้เข้าร่วมงานประชุม ในครั้งนี้จำนวน 40 คน โดยมีการแบ่งเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มย่อยการถอดบทเรียน 2 กลุ่มตามความสนใจ ได้แก่การถอดบทเรียนการสำรวจระบบเฝ้าระวังเหตุการณ์เสี่ยงโรคไม่ติดต่อ และการถอดบทเรียนการผลักดันนโยบายการดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำในประเทศไทย ซึ่งได้รับองค์ความรู้ในเรื่องการผลักดันนโยบายการดำเนินงานป้องกันเด็กจมน้ำในประเทศไทยจากกระบวนการถอดบทเรียน ดังนี้

ขั้นตอน 8 ข้อในการผลักดัน นโยบายการดำเนินงานป้องกันเด็ก จมน้ำในประเทศไทย

1. รวบรวม วิเคราะห์ และ
สังเคราะห์ข้อมูลจากฐานข้อมูล
หลายแหล่ง
2. ทบทวนมาตรการป้องกันการ
จมน้ำที่มีประสิทธิภาพใน
ต่างประเทศและข้อเสนอสำหรับ
การดำเนินงานมาตรการป้องกันการ
จมน้ำของเด็กในประเทศไทย
3. การจัดเวทีนโยบายสาธารณะ
4. จัดทำรูปแบบป้องกันเด็กจมน้ำ
ในพื้นที่เพื่อหามาตรการ
ป้องกันการจมน้ำที่มี
ประสิทธิภาพ
5. หาช่วงจังหวะและโอกาสที่
เหมาะสมนำเสนอข้อมูลให้
ผู้บริหารทั้งภาคราชการและภาค
การเมือง

6. สื่อสารข้อมูลขนาดความรุนแรง
ของปัญหาผ่านช่องทางสื่อต่างๆ
7. แต่งตั้งคณะกรรมการป้องกัน
การจมน้ำของเด็ก โดยต้อง
ประกอบด้วยชุดของฝ่ายบริหาร
ทั้งภาคราชการและภาคการเมือง
8. สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วน
ร่วมของภาคีเครือข่าย

ประเด็นที่ 1 รวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลจากฐานข้อมูล หลายแหล่ง

รวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์
ข้อมูลจากฐานข้อมูลหลายแหล่ง
เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและมี
น้ำหนักในการนำไปใช้ในการ
ผลักดันเชิงนโยบาย ทั้งระบบ
ฐานข้อมูลปกติที่มีอยู่ เช่น ข้อมูล

การเสียชีวิตจากฆาตกรรม (Dead Certificate) ข้อมูลการเฝ้าระวัง การบาดเจ็บ (Injury Surveillance) ข้อมูลผู้เจ็บป่วย ข้อมูลจากการสำรวจ (Survey) การทบทวนวรรณกรรมทั้งในและต่างประเทศ และจากการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม เพื่อชี้ให้เห็นขนาดของความรุนแรงของปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา

ทำอะไร

ปัญหาเรื่องเด็กจมน้ำเป็นปัญหาของประเทศไทย และได้มีการขับเคลื่อนการดำเนินงานในเรื่องดังกล่าวมาตั้งแต่ปีปลายปี พ.ศ. 2549 โดยเริ่มจากการวิเคราะห์ ข้อมูลจากหลายฐาน เช่น ข้อมูลการเสียชีวิตจากฆาตกรรม (Dead Certificate) ข้อมูลการเฝ้าระวัง การบาดเจ็บ (Injury Surveillance) ข้อมูลผู้เจ็บป่วย

ข้อมูลจากการสำรวจ (Survey) และการทบทวนวรรณกรรมทั้งในและต่างประเทศ รายงาน การศึกษาวิจัยต่าง ๆ มาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ เพื่อชี้ให้เห็นถึงความรุนแรงของปัญหาการจมน้ำของเด็กและต้องมีการดำเนินงานเพื่อแก้ไขในเรื่องดังกล่าว

สิ่งที่ทำได้ (จุดดี)

- ใส่ใจในเรื่องข้อมูลและให้ความสำคัญ รวบรวมเก็บ รายละเอียดของข้อมูล
- ให้เครดิต ให้ความสำคัญ และให้เกียรติแก่ผู้ให้ข้อมูลเสมอ เนื่องจากการประสานขอข้อมูลนั้นเป็นเรื่องยาก ซึ่งหากไม่มีการให้เกียรติแก่เจ้าของ/ผู้ถือข้อมูล นำข้อมูลมาใช้โดยไม่ระบุถึงแหล่งข้อมูลหรือให้ความสำคัญแล้ว จะทำให้ไม่ได้

- รับความร่วมมือนี้อีกครั้งต่อไป ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก
- มีการสืบค้นข้อมูลจากหลายฐาน เพราะแต่ละฐานข้อมูลมีวัตถุประสงค์และข้อจำกัดที่แตกต่างกัน เราไม่สามารถใช้เพียงฐานข้อมูลเดียว และเชื่อว่าเรื่องเด็กจมน้ำเป็นปัญหาเพราะทำให้ข้อมูลไม่เข้าข้อถือ

- ใช้ประสบการณ์เดิม จากการดำเนินงานเรื่องอุบัติเหตุทางถนนที่เคยมีส่วนร่วมในการผลักดันมาก่อน (ปัจจุบันประสบความสำเร็จสามารถผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐและ

เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการได้) คือ พยายามหาช่องทางนำข้อมูลทีวีเคาระห์/สังเคราะห์ได้นั้น นำเสนอผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ โดยอาศัยเหตุการณ์และ/หรือสถานการณ์สำคัญ เช่น เทศกาลสงกรานต์ เทศกาลลอยกระทง เหตุการณ์น้ำท่วมใหญ่ของประเทศไทยที่ผ่านมา เผยแพร่ข้อมูลเพื่อให้ประชาชนได้ทราบและให้ความสนใจ จากนั้นพยายามกระตุ้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบและรู้/ตระหนักถึงปัญหาเด็กจมน้ำ โดยการจัดเวทีนโยบายสาธารณะ การจัดกิจกรรมต่างๆ หรือสื่อต่าง ๆ

ปรับปรุง/พัฒนา(ปัญหา/อุปสรรค)

- ปัญหาและอุปสรรค จะเป็นเรื่องการสืบค้น/และการเข้าถึงข้อมูล

เป็นเรื่องยาก ต้องอาศัยสัมพันธภาพที่ดีในการประสานขอข้อมูล

ข้อเสนอแนะ

- ต้องรู้จักและมุ่งสนใจเรื่องดังกล่าว
- ต้องมีการให้เกียรติและให้ความสำคัญกับผู้ให้ข้อมูลเสมอ และแจ้งเสมอว่าจะเอาข้อมูลที่ได้นี้ไปทำอะไร

ประเด็นที่ 2 การทบทวนมาตรการป้องกันการฉ้อโกงที่มีประสิทธิภาพในต่างประเทศ และข้อเสนอสำหรับการดำเนินการป้องกันการฉ้อโกงของเด็กในประเทศไทย

ทำอะไร

- มีการสืบค้นข้อมูล รายงานการวิจัย ทบทวนวรรณกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อหามาตรการที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

สิ่งที่ทำได้ดี (จุดดี)

- ประสิทธิภาพในการสืบค้นข้อมูล และประสิทธิภาพในเรื่องข้อมูล

ปรับปรุง/พัฒนา(ปัญหา/อุปสรรค)

- การเข้าถึงข้อมูลที่ยากและมีข้อจำกัด โดยเฉพาะข้อมูลต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะ

- ควรมีการปรับปรุง และสนับสนุนในการเข้าถึงข้อมูล

ประเด็นที่ 3 การจัดเวทีนโยบาย

สาธารณะ เพื่อกระตุ้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับรู้และตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น

ทำอะไร

- เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สื่อมวลชน และภาคประชาชน เข้าร่วมประชุมเพื่อนำเสนอปัญหาและช่วยกันหาทางออกของปัญหา หรือมาตรการการแก้ไข และผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้รับผิดชอบในมาตรการในเรื่องนี้
- หากข้อเสนอเชิงนโยบาย ที่สามารถจะดำเนินการทำได้

สิ่งที่ทำได้ดี

- การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เข้ามาสัมมนา
- ข้อมูลที่นำมาใช้ในการประชุมเวทีนโยบายสาธารณะ ข้อมูลต้องพร้อมและน่าเชื่อถือ

ปรับปรุงพัฒนา

การจะจัดเวทีนโยบายสาธารณะอีกครั้ง ต้องหาประเด็นใหม่ๆ และเจาะลึกเนื้อหา

ข้อเสนอแนะ

จัดเวทีนโยบายสาธารณะในประเด็นใหม่ๆ

ประเด็นที่ 4 จัดทำรูปแบบ

ป้องกันเด็กจมน้ำในบึงที่เพื่อหา
มาตรการป้องกันการจมน้ำที่มี
ประสิทธิภาพ ซึ่งในที่นี้หมายถึง
มาตรการที่จะสามารถนำมาใช้ในการ
การขับเคลื่อนเชิงนโยบาย นั่นคือ

มาตรการที่ผู้บริหารสนใจ ซึ่งต้องเป็นมาตรการที่เห็นภาพชัดเจนเป็นรูปธรรมและเหมาะสมกับบริบทของประเทศ และที่สำคัญต้องสามารถชี้ให้ผู้บริหารเห็นว่าประชาชนจะได้ประโยชน์อย่างไรจากการดำเนินงานตามมาตรการดังกล่าว

ทำอะไร

- ระยะเวลาที่ได้นำเอามาตรการที่สืบค้นได้ มาทดสอบและทดลองใช้กับพื้นที่เพื่อให้ได้มาตรการที่เหมาะสม เช่น มาตรการที่ทบทวนมาทั้งหมดเห็นว่า การสร้างรั้วเป็นมาตรการที่เหมาะสม แต่เมื่อ

นำมาใช้ดัดเนินการ กลับพบว่า มาตรการนี้ไม่เหมาะสมกับประเทศไทย

- จัดทำรูปแบบหลายๆ รูปแบบ เพื่อให้พื้นที่เลือกรูปแบบที่เหมาะสมแต่ละพื้นที่ (“สิ้นคำติต้องชี้ทางเลือก”)

สิ่งที่ทำได้ดี(จุดดี)

- สร้างการมีส่วนร่วมในชุมชน
- สร้างการเรี่ยไรให้ชุมชน
- มีรูปแบบการดำเนินงานที่หลากหลายเพื่อให้เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่
- สามารถเป็นไทม์ไลน์ให้ได้ในการจัดทำรูปแบบ

ปรับปรุงพัฒนา

- แต่ละรูปแบบใช้ระยะเวลาดำเนินการค่อนข้างนาน บุคลากรในพื้นที่เปลี่ยนงานบ่อย ทำให้การดำเนินงานขาดความต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

- รูปแบบที่มีประสิทธิภาพไม่
ต่างประเภทอาจไม่ใช้รูปแบบที่
เหมาะสมสำหรับประเทศไทย
จึงต้องมีการดำเนินการใน
หลายๆ รูปแบบ

ประเด็นที่ 5 **หาช่วงจังหวะและ**
โอกาสที่เหมาะสมนำเสนอข้อมูลให้
ผู้บริหาร ทั้งภาคราชการและภาค
การเมือง เพื่อรับทราบข้อมูลปัญหา
การจมน้ำเสียชีวิตของเด็กด้วยการ
ใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล
หลายแหล่งและการทบทวน
วรรณกรรมวิชาการจมน้ำของเด็กๆ มา
เป็นข้อมูลสำหรับการใช้ในการผลักดัน

ทำอะไ

- หาช่วงจังหวะ เหตุการณ์ และ
โอกาสที่เหมาะสม นำเสนอข้อมูล
ให้ผู้บริหาร
- สื่อสารข้อมูลให้สื่อมวลชน
เพื่อให้ทราบความรุนแรงของปัญหา
และเป็นการสร้างกระแส

สิ่งที่ทำได้

- มีการเตรียมพร้อมของข้อมูลที่จะ
นำเสนอให้สื่อมวลชน
- มีความกล้าหาญทุ่มเท มุ่งมั่น
และใส่ใจในเรื่องนี้ และกล้าที่จะ
นำข้อมูลไปเสนอต่อผู้บริหาร
ระดับสูงในช่วงเวลาและ
สถานการณ์ที่เหมาะสม

ปัญหา (ปรับปรุง/พัฒนา)

- ผู้บริหารทั้งภาคราชการ และ
ภาคการเมืองมีการเปลี่ยนแปลง
บ่อย ต้องใช้ความพยายามในการ
นำเสนอข้อมูลซ้ำเติม

บ่อยครั้ง และส่งผลให้ขาดความ
ต่อเนื่องในการดำเนินงาน

ข้อเสนอแนะ

- ต้องมีความอดทน และพร้อม
เสมอที่จะรับพรุ่งนี้ตลอด
- ต้องทำให้คนที่เป็ผู้นำ
(Leader) เห็นความสำคัญ และ
มุ่งมั่นที่จะดำเนินการอย่างจริงจัง
และต่อเนื่อง

ประเด็นที่ ๘ สื่อสารข้อมูลขนาด
ความรุนแรงของปัญหาผ่านช่องทาง
สื่อต่างๆ ควบคู่ไปกับสถานการณ์ที่
สำคัญและประชาชนให้ความสนใจ
เช่น เทศกาลสงกรานต์ เทศกาล
ลอยกระทง สถานการณ์น้ำท่วม

ทำอะไร

- แปลง Data ให้เป็น
Information และใช้วิธีการ
สื่อสารไปทุกช่องทาง
- มีการผลักดันให้ภาคเอกชนหรือ
หน่วยงานที่สนใจเข้ามา
บทบาทในเรื่องการป้องกันเด็ก
จมน้ำ เช่น MK ลูโก้, เซ็นทรัล,
โรงเรียนเอกชน
- ใช้ช่องทางการตลาดของภาค
ธุรกิจ (CSR) ในการให้
หน่วยงานภาคเอกชนเข้ามา
มีส่วนร่วม

สิ่งที่ทำได้ดี(จุดดี)

- การทำงานเ็นเชิงรุก
- การแสดงให้สื่อ/เอกชนได้เห็น
ประโยชน์ที่จะได้รับ (แต่ทาง
ภาคราชการก็ไม่ต้องไม่เสีย
ผลประโยชน์) เพื่อให้เกิดความ

สนใจเข้ามาสวมใส่นวมการ
ดำน้ำในงา

ปรับปรุง/พัฒนา

- เรื่องที่เป็ปัญหา คือ
งบประมาณ

ข้อเสนอแนะ

- มีการสื่อสารในวงกว้างให้มาก
ขึ้น
- หน่วยงานควรมีงบประมาณ
สนับสนุนให้เพียงพอ
- ต้องจัดทำสื่อให้เหมาะสมกับ
กลุ่มเป้าหมายและต้องทำให้
น่าสนใจ

ประเด็นที่ 7 แต่งตั้งคณะกรรมการ
ป้องกันการจมน้ำของเด็กโดยต้อง

**ประกอบด้วยชุดของฝ่ายบริหารทั้ง
ภาคราชการและภาคการเมือง**

(เพื่อให้มีนโยบายไปสู่การปฏิบัติ) และชุดของคณะทำงาน (เพื่อจัดลำดับความสำคัญของนโยบายก่อนนำเสนอฝ่ายบริหาร) และต้องประกอบด้วยหลายภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งต้องครอบคลุมทุกองค์กรทั้งหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงสาธารณสุขที่จะดำเนินการป้องกันการจมน้ำในประเทศ รวมถึงองค์กรทางด้านวิชาการ และหน่วยงานที่เป็ผู้แทนใน ส่วนภูมิภาค โดยมีหน่วยงานหลักคือ สำนักรโรคไม่ติดต่อ ในการประสานความร่วมมือกับเครือข่าย

ทำอะไร

- แต่งตั้งคณะกรรมการโดยคัดเลือกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เข้าเป็นคณะกรรมการ ซึ่งจะต้อง
สามารถขับเคลื่อนในเชิง
นโยบาย (อาจมีการเสนอ
รายชื่อหน่วยงานเพิ่มเติมใน
ภายหลัง)

- ดึงผู้บริหารระดับสูง (ระดับ
ปลัดกระทรวงขึ้นไป) เข้า
มาร่วมเป็นคณะกรรมการ เพื่อ
ผลักดันให้เป็นนโยบาย และ
ทำความเข้าใจร่วมกัน เพื่อสร้าง
การมีส่วนร่วมในพหุภาคี
- ถ่ายทอดนโยบาย

สิ่งที่ทำได้ดี

- มีข้อมูลที่ชัดเจน น่าเชื่อถือและ
มีน้ำหนักมากเพียงพอที่จะใช้
ในการสนับสนุน
- มาตรการต้องพร้อมและดีพอ
- ชี้แจงให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
รับทราบถึงสิ่งที่ได้รับภาย
หลังจากที่ดำเนินการ
- มีเครือข่ายทั้งภาครัฐและ
ภาคเอกชนที่ดี

ปรับปรุง/พัฒนา

- ผู้บริหารในแต่ละระดับมีการ
เปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้มี
อุปสรรค ต้องใช้ความพยายาม
ในการนำเสนอข้อมูลบ่อยครั้ง
ทำให้เกิดความล่าช้า

ข้อเสนอแนะ

- ต้องมีการสร้างผู้นำ
ผู้รับผิดชอบหลักที่เป็นแกน
และเกาะติดการดำเนินงานใน
เรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง

ประเด็นที่ ๘ สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย

เพื่อช่วยเผยแพร่ข่าวสารในวงกว้าง และสนับสนุนให้เกิดการผลักดันนโยบายการป้องกันจมน้ำ ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องใหม่และยังไม่ได้ได้รับความสนใจมากนักในประเทศไทย ให้สามารถทำได้ง่ายขึ้น เช่น การกำหนดแนวทาง/มาตรฐาน/หลักสูตร ที่ต้องการให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์จริงหรือเกิดผลในทางปฏิบัติ ควรดึงองค์การที่เกี่ยวข้องมามีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มต้นของการเริ่มจัดทำ การนำไปทดลองใช้ และการประเมินผล เพื่อให้เกิดการยอมรับและนำไปขยายผลทางปฏิบัติในวงกว้าง

ทำอะไร

- สร้างความสัมพันธ์กับเครือข่าย และต้องให้ความสำคัญด้วย
- การให้แรงจูงใจ ยกย่องเพื่อให้ความเป็นเจ้าของในพื้นที่
- กระตุ้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมบทบาทตนเอง
- นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมดำเนินงานด้วยตั้งแต่เริ่มต้นขึ้นตอน
- มีการแบ่งปันทรัพยากร หรือสนับสนุนปัจจัยเอื้ออำนวย เช่น ดำเนินการด้านคน งาน เงิน ฯลฯ
- ช่วยแก้ปัญหาให้กับพื้นที่เมื่อเกิดปัญหา
- มีการสื่อสารกับเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง (มีการพูดคุยติดต่อกันตลอด)
- มีการสร้างความสัมพันธ์ในทุกระดับ
- เปิดเวทีให้เครือข่ายได้มีบทบาทเสนอข้อมูล

- ให้อ่างล้าง (ไม่ใช่เงิน) /สร้างแรงจูงใจ เช่น ยกย่องให้เกียรติในงาน
- กระตุ้น/ผลักดัน ให้ได้แสดงบทบาทของตัวเอง

สิ่งที่ทำได้ดี

- แบ่งปันทรัพยากร (คน, เงิน, สิ่งของ) และการสร้างการมีส่วนร่วม
- สามารถเข้าไปช่วยแก้ปัญหาในสิ่งที่ได้ตลอด
- ได้รับความร่วมมือจากเครือข่ายเป็นอย่างดี (ไม่มีเครือข่ายไหนที่ไม่อยากทำ)
- การเข้าใจในสถานการณ์ (ช่วงจังหวะ, โอกาส) ทำให้เกิดการ

เรียนรู้ และสร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่าย

- การสื่อสารระหว่างเครือข่าย

ปรับปรุง/พัฒนา

- บุคลากรของเครือข่ายมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยทำให้ขาดความต่อเนื่อง และไม่สามารถสร้างบุคลากรในระดับพื้นที่ได้ ทำให้ขาดความต่อเนื่องของหน่วยงานหลัก
- บุคลากรในระดับพื้นที่ ที่มีอยู่ยังขาดประสบการณ์อยู่มาก
- กรมควบคุมโรค มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ทำให้เกิดช่องว่างในการทำงาน ทำให้เกิดปัญหาในการทำงาน

เช่น หากเจ้าภาพที่ทำงานด้านนี้

ยาก

- ผู้รับผิดชอบในหน้าที่ขาดการ
ทำงานเชิงรุก

ข้อเสนอแนะ

- สร้างขวัญกำลังใจบุคคลให้มีความ
พัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกระดับ

**ภาพบรรยากาศการถอดบทเรียน
การผลักดันนโยบายการดำเนินงาน
ป้องกันแต่กจจหน้าในประเทศไทย**

ในการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนา
ศักยภาพบุคลากรของสำนักงานโรคไม่ติดต่อ
เรื้อรังกรมการสาธารณสุข ปี 2556
เมื่อวันที่ 23- 24 เมษายน 2556
ณ ห้องรัตนมาธิเบศร์ โรงแรมไมด้า
ไฮเทล อุไร อ.เมือง จ.หนองบัวรี

ขอขอบคุณทุกท่านหลังกาย..หลังใจ
ที่มีส่วนร่วมในความสำเร็จการถอด
บทเรียนครั้งนี้

ดร.นพ.ภาณุวัฒน์ ปาณเกตุ
ผู้อำนวยการสำนักโรคไม่ติดต่อ

พญ.จรีพร คงประเสริฐ
รองผอ.สำนักโรคไม่ติดต่อ

นพ.ชูฤทธิ์ เต็งไทรสรณ์
รองผอ.สำนักโรคไม่ติดต่อ

และประธานคณะทำงานการจัดการความรู้
สำนักโรคไม่ติดต่อ

นางมณี สุขประเสริฐ นักวิชาการ
สาธารณสุขชำนาญการพิเศษ และคณะ
วิทยากร สำนักจัดการความรู้

นางสาววิภาวรรณ ศรีสุเพชรกุล
นายทรงพล ชมพูนุ่

นางสาววิไลพร วงศ์ภรณ์ศิลป์

นายวิวัฒน์ กุญชรินทร์

นางสุชาดา เกียรติมงคลการ
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
และนางสาวส้ม เอกเฉลิมเกียรติ
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
กลุ่มป้องกันภาวะบาดเจ็บ
ผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญด้านการดำเนินงาน
ป้องกันแต่กจมน้ำในประเทศไทย

นางสาวสุชาทิพย์ ภัทรกุลวณิชย์
นักวิชาการสาธารณสุข ทำหน้าที่
เป็น Facilitator

นางสาวสุติมา บัณฑิตพันธ์
เจ้าพนักงานโสตทัศนศึกษา
ชำนาญงาน และนางสาวจารุวรรณ
สิรินทร์พยนต์กุล นักทรัพยากรบุคคล
ทำหน้าที่เป็น Note taker

คณะทำงานการจัดการความรู้สำนักโรคไม่ติดต่อทุกท่าน

บุคลากรสำนักโรคไม่ติดต่อทุกท่าน

ทีมงานกลุ่มพัฒนาองค์กรทุกท่าน ผู้จัดการประชุมฯ

นำโดย นางเพชรารัตน์ สมบูรณ์บุรณะ วิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาองค์กร

ตรวจสอบเนื้อหาโดย นางสุชาดา เกติมงคลการ วิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
และนางสาวส้ม เอกเฉลิมเกียรติ วิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
กลุ่มป้องกันการบาดเจ็บ สำนักโรคไม่ติดต่อ

นางสาวศกฉลวรรณ แก้วกลิ่น วิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
ผู้ออกแบบรูปเล่ม และบรรณาธิการ